

JESPER CHRISTIANSEN

(f. 1955) maler og grafiker

- bor og arbejder i København

Lærredet er i Jesper Christiansens maleri en scene. Et illussionsrum, hvor maleriske eksperimenter udfordres, og grænser overskrides. Jesper Christiansen arbejder med den todimensionale flade som selve grundforudsætningen for billedets rumlige perspektiver. Dermed bliver lærredet en hovedspiller i etableringen af forestillingen om en dybde og rumlig kompleksitet i maleriet. Der er i Jesper Christiansens rum ikke noget sort, hvidt og let aflæseligt. Opbygningen af rummet består af mange linjer, akser og forskydninger, øjet er konstant udfordret og aktivt i bevægelsen rundt på fladen og inde i billedet. Men værkerne forestiller noget. Udgangspunktet er figurativt, kunstneren fastholder det nære, intime rum i sine interiørs og stilleben. Det er selvfølgelig opstillet, iscenesat og kalkuleret, og det ses og mærkes. I det myldrende univers af organiske gevækster blotlægger fladen mønstre og ornamentik, der agerer aktører for malerens undersøgelser af billedets rum.

De diskrete referencer til den rigtige virkelighed skaber associationsrækker og historier, der gør malerierne fortrolige og nærværende. Der er en umiddelbar relation mellem betragterens univers og billedets. Det er motiver, der betyder noget. For de er hentet lige rundt om hjørnet, i huset, haven, vinduet. Eller det er ord og sproglige ytringer med deres egen genkendelige poesi og historie. Men konstellationen er ikke som hjemme, og de maleriske tricks afdækker gradvist og sikkert illusionsnummeret. Kombinationen af de virkelighedsnære elementer som blomster, møbler eller bøger og de uvirkelige billedkomponenter, som eksempelvis skyggelægning, indtegnede grundrids og opbrudte perspektiver, giver værkerne et uvirkeligt udtryk. Det er på en gang både ukompliceret og komplekst.

Karakteristisk for Jesper Christiansens univers er den stille humor og finurlige opmærksomhed på det lille, endda uanseelige motiv, som bærer af en større fortælling om maleriet. Kunstneren benytter sig af flere referencer til både kunsthistoriske perioder som Arts and Crafts og jugendstilen, men også ikoniske malere som Bonnard, Picasso eller Van Gogh. Christiansen maler sit eget uregerligt formelle og fabulerende maleri, der rummer både selvbiografiske, litterære, perspektiviske og abstrakte greb, der i sidste ende peger på billedets egen illusionistiske virkelighed.

Se i øvrigt CV